

¿Però els bisbes catalans volen el referèndum o no?

Ds, 13/05/2017 per Ramon Bassas

[Roba estesa](#)

Divendres passat al mitja, per casualitat, estava mirant el mataroní Carles Prats a les notícies del canal autonòmic, quan va dir "Després del Barça, uns altres se sumen per demanar el referèndum: els bisbes catalans". Jo, que m'havia llegit per sobre la nota a [Catalunya Religió](#), vaig pensar "a veure si resulta que era en llatí i no l'has entès, o que estava en una clau l'hermenèutica de la qual només comprenen a TV3". Ja m'estranyava que el meu arquebisbe volgués fer un referèndum per declarar-lo estranger.

Efectivament, en cap lloc de la nota hi surt cap menció al referèndum. Una frase enmig d'un context de contínua apel·lació al diàleg i el pacte hi diu: "Per això creiem humilment que convé que siguin escoltades les legítimes aspiracions del poble català, per tal que sigui estimada i valorada la seva singularitat nacional, especialment la seva llengua pròpia i la seva cultura, i que es promogui realment tot allò que porta un creixement i un progrés al conjunt de la societat, sobretot en el camp de la sanitat, l'ensenyament, els serveis socials i les infraestructures." Parla del referèndum? En absolut. L'exclou? Tampoc. La traducció entre escoltar les "legítimes aspiracions del poble català" i sumar-se al Pacte pel Referèndum, tal i com feia la televisió que paguem entre tots, és senzillament errònia. Conscient, però errònia.

Val la pena llegir-se el comunicat perquè diu coses que estan molt bé. A continuació d'aquest paràgraf fa un dur al·legat per combatre la corrupció (la setmana que hem descobert les dots de *mare superiora* d'una il·lustre senyora) i, a continuació, commina el conjunt del país per a l'erradicació de la pobresa com a prioritat política. Del referèndum, [res de res](#).

¿Hi hauria de ser, però? ¿Que no hi sigui, vol dir que els bisbes hi estan en contra?

Esclar que no. L'episcopat català no entra, ci crec que hagi d'entrar, en quins han de ser els mecanismes d'escoltar, ni tan sols quins n'han de ser els interlocutors. ¿Es refereix a escoltar-se una mica més els uns els altres, la setmana que hem vist que el Parlament liquidava comissions d'investigació i processos previs als debats de lleis? ¿O es refereix a escoltar-se més mútuament els presidents dels governs espanyol i català, que des del gener que no es troben... i en secret? Probablement a tot això i a moltes més coses perquè, certament, bona part dels problemes polítics del país (i del món) em temo que es deuen a les incapacitats de relacionar-se, als mons tancats, a les impossibilitats de cercar espais transversals d'intercanvi. I l'Església Catòlica, l'entitat més transversal del país (amb permís del Barça, l'altra religió), probablement és aquí on té més coses a dir.

Tampoc hem de passar de puntetes en les prioritats que marquen: les polítiques socials i el combat contra la pobresa. I no diuen com, perquè tampoc és el seu paper. L'Església no és un partit. Però també de prendre el pols al país en sap molt, la seva presència és amplíssima al conjut del territori, en tots els barris i comarques. I el que clama al cel, tot i que als cercles concèntrics en què estem acostumats a viure no s'hi traspassi, són aquestes desigualtats brutals a la nostra societat, per les que ningú fa macromanifestacions ni concerts ni referèndums. A parer meu, és així com l'Església s'ha de "ficar" en política. Sense callar res, alertant dels riscos i oferint, esclar, l'esperança. Inspirant-se de cor amb la Doctrina Social de l'Església (que no diu el que alguns diuen que diu). I deixar als que no som clergues, i als que no mirarem pas quina religió professen, que proposin les mesures polítiques per enfrontar-s'hi, no pas ells.

Ben mirat, els termes en què s'expressen els bisbes de la Tarraconense en aquest comunicat (diàleg, pacte, reformes socials...), s'assembla més aviat a la menyspreada, complicada i avorrida "tercera via", per la que alguns apostem per sortir de l'atzucac en què viu Catalunya, l'espiral de judicis i manifestacions estèrils. Però no s'ens acudirà mai titular una notícia "Després del partit tal, uns altres se sumen a defensar la tercera via: els bisbes catalans". Oi que ens entenem?